

handlowego i nawigacyjnego między Polską a Danją, podpisanego w Warszawie dnia 22 marca 1924 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień niniejszego traktatu—właściwym ministrom.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: w z. *Z. Hübner*

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

719.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 31 lipca 1924 r.

o wprowadzeniu niektórych zmian w ustawie z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Art. 1. Dozwala się gminom wiejskim b. zaboru rosyjskiego pobrać w drugim półroczu 1924 r. na pokrycie niedoborów budżetowych samoistny podatek z gruntów, przemysłu, handlu i budynków, opodatkowanych na rzecz gminy.

Ogólna suma tego podatku nie może w każdej gminie przewyższać deficytu rzeczywistego w budżecie gminnym na rok 1924, ani nie może być wyższa od sumy złotych równej ilości morgów, zaś w województwach: nowogródzkim, poleskim, wileńskim i wołyńskim, jakoteż w powiatach: białostockim, bielskim, grodzieńskim, sokólskim i wołkowyskim województwa białostockiego—ilości dziesięcin, opodatkowanych na rzecz gminy.

Ogólna suma samoistnego podatku podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych podatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich zasadniczego podatku gruntowego, względnie ceny świadectw przemysłowych i handlowych lub podatku budynkowego (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r.—Dz. U. R. P. № 51).

Art. 2. Znosi się postanowienie art. 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) odnośnie do poboru i wymiaru podatku od lokali w gminach wiejskich b. zaboru rosyjskiego.

Pobrany na zasadzie art. 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) podatek od lokali będzie zaliczony na poczet podatku, ustanowionego w art. 1 ustawy niniejszej.

Prawo poboru przez gminę m. Lwowa i Krakowa samoistnego podatku spożywczego od tych arty-

kułów, które w dniu 1 lipca 1923 r. były obłożone miejskim podatkiem linjowym, a nie są obciążone państwowym podatkiem od spożycia i zużycia, względnie produkcji, wygasa ostatecznie dopiero z dniem 31 grudnia 1925 r.

Art. 3. Wymiar i pobór podatku wojewódzkiego od obrotu trunkami w wyszynku i drobnej sprzedaży trunków (art. 25 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych—Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) dokonywany będzie przez organa skarbowe łącznie z podatkiem przemysłowym.

Przepisy wykonawcze określą sposób zeznania obrotu przez płatników.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

720.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 31 lipca 1924 r.

w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opłatach stemplowych i komunalnych.

Art. 1. Stawkę opłat stemplowych od przeniesienia tytułu własności nieruchomości, przewidzianą w wysokości 6⁰/₀:

- a) dla obszaru b. dzielnicy rosyjskiej w art. 4 i 6 (punkcie a) ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 73 poz. 498), względnie w art. 11 dekretu № 446 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej z dnia 27 grudnia 1921 r. (Dz. Urz. T. K. Litwy Środkowej № 1 z 1922 r.),
- b) dla obszaru województw poznańskiego i pomorskiego w § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 845),
- c) dla obszaru b. dzielnicy austriackiej w art. 11 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 73 poz. 498),
- d) dla obszaru górnośląskiej części województwa śląskiego w art. 1 § 1 ustawy śląskiej z dnia 21 listopada 1922 r. (Dz. U. Śl. № 35 poz. 123), jak również przewidzianą w tymże przepisie w wysokości 10⁰/₀—obniża się na 4⁰/₀.